

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kong Knud den Helliges Levnet (af Knytlinge-Sage)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 244. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: [https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1816\\_297\\_7-txt-shoot-idm1063/facsimile.pdf](https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1816_297_7-txt-shoot-idm1063/facsimile.pdf) (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

244

## Kong Knud den Helliges Levnel.

## N i e n d e K a p i t e l

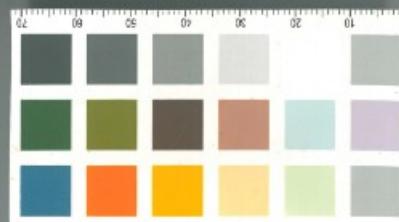
## Om Konge-Møbet.

Kong Knud i Danmark og Kong Olav i Norge satte engang hinanden Stærne og mødtes ved Gothelven til stor Førstestælse paa begge Sider. Det kom da mange Ting paa Tale imellem dem, daa de samledes, og det gik alt sammen meget godt, men saa var det engang de kom sammen, da tog Knud til Orde og sagde til Kong Olav: her, Svoger Olav! jeg har tankt paa, at borsom du ikke synes det er Galtslab, vil jeg giøre et Udenlands Tog, og hjemsege et Rige som vi Frender med stor Fole kan giøre Paastaub paa, og det er Engeland Rige, thi der har, som du nok ved, mine Forsæbte haft meget at sige, ja gjort saadan Fremgang og saaledes faaet Magten, at en af dem, Knud den Store undertrang hele Engeland Rige, saa baade han ej hans Sonner herskede derover til deres Dødsdag. Nu vilde jeg gjerne have dig, Svoger Olav, til at hjelpe mig i den Begivenhed, og vil i den Husefende

245

giøre det Forstog, at enten skal du, som har Skabs nok paa Engelsk, Mændene at høvne, være Hovedsmænd paa det Tog og faae Hjelpe. Tropper af mig, eller ogsaa, hvorvel det er kun et maabeligt Wytte, vil jeg føre an paa fælles Vegne, naar du vil staas mig bi med Hjelpe-Tropper. Ja, Kong Knud svarede Kong Olav, hvad du der saaer og figer synes jeg godt nok om<sup>1)</sup>, forsøvidt man har Peores paa, at din Stægt har havi Lykken med sig til at vinde stor Kre i det Land, men med min Stægt forholder det sig ganzé anderledes, thi den har lidt et Tab der som jeg ikke lever den Dag at faae oprettet. Lad os kun bare betragte hvad als Goll sagde da min Fader Kong Harald drog ud, at albrig var der af Norges Land udrebt en drabeliges Hær, og det giver Hornusten, at dengang var der i alle Maader langt bedre Raad i Landet til hvad et Ledingstog udkecere end som nu, thi baade fulde man forgivvis sede efter Folgesvende som de han hadde med sig, og der fejle endnu langt mere i at jeg er saadan en Hovedsmænd som min Fader Kong Harald var. Gik det nu alligevel saa støvt

<sup>1)</sup> Synix osf vænliga set. Jeg kan ikke robe mig bedre fra dette Sted, og Meningen maaer det omstrengs vores, men vis i min Sag er jeg ikke.



med det Tog, hvor skulde da jeg faae i Sunde at  
friste Lykken saa saae og trækkes med nogen om  
Engellands Rige! Nei, Kong Knud, men da du i  
henne Sag seer paa vor foeltes Kre og Bedste, saa  
vil jeg fly dig ni Langskibe til Hjelvpaa dit Tog,  
og besette dem med udvalgte Folk, de stærkeste  
Kærlie der er i min Gaard, og indruste haade Skibe  
og Folk saa vel i alle Maader, som om jeg selv  
fulgte med. Det er, svarede Kong Knud, som  
man kunde vente, et kongeligt Tilbud du gier mig,  
det tager jeg ogsaa imod, og raabe saa Gud for  
Lykken! Derned var det da besluttet at Kong Knud  
vilde drage til Engeland i Herreford, og hør gjen  
de sin Bisning om hvad Udsald det vilde saae.

Der kom ogsaa mange andre Ting paa Bon  
ved Kongernes Samtale, og iskoldt andet Forhol  
det mellem Danmark og Morge i ældre Tider, men  
det ene med det andet gik af i alt Vensteb, og da  
de omsidse Skibes ad og drog hvor sine Veis i Son  
der og Mor hvor de havde deres Riger, da stede  
det med Vennegaver og klarligt Farvel.

